

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Յ Ե Յ Ե Ը

(Կախըմթ. տես էջ 241)

Որճճք են ուրեմն այն թերութիւններն ,
այն բարոյական ցեցերը, որ Ընկերութեան մը
կազմակերպութեան թերութիւններէն անկախ՝
յառաջ կու գան նոյն Ընկերութիւնը կազմող
անձանց կամօքն ու գործելու եղանակէն :

Այդ թերութիւնները բացայայտ ձեւի մը տակ նշմարելու
համար, նախ հարկ կը համարիմ ուշ դարձրնել ընդհանուր
Ընկերութեանց կազմակերպութեան վրայ :

Ո՛ր և իցէ Ընկերութիւն, որպէս զի Ընկերութիւն կարենայ ըլլալ և կու-
շուիլ, հարկ է՝ որ ունենայ երեք կարգի անդամներ , այսինքն է՝ գլուխ եղող ան-

դամ մը, պաշտօնեայ անդամներ և կառավարուող անդամներ:

Ընկերութեան մը կազմակերպութեան և նպատակին զանազանութեան համեմատ՝ այս երեք կարգի անդամները զանազան կոչումներ և ձևականութիւններ և ստորաբաժանումներ կրնան կրել, բայց այդ այլեւայլ անուններն և կերպերը միշտ կըրնան վերածուիլ վերոյիշեալ երեք կարգի անդամներու: Մի և նոյն կազմակերպութիւնն է՝ որ կը ներկայանայ մեզ Պետական—Ընկերութեան մէջ, ինչպէս միահեծան և սահմանադրական՝ այսպէս նաև հասարակապետական և ռազմավարական ձևերու ներքեւ: Նոյնը կը տեսնենք կրօնական—Ֆարսյական—Ընկերութեան մէջ, ըլլալ այն՝ համաշխարհական եկեղեցական վարչութիւն մը, և կամ ազգային ու գաւառական թեմ մը, ըլլալ վանական և հոգեւոր—եղբայրութեան վիճակ մը, և կամ գերդաստան մը ձեւացնող ընտանեկան յարկը: Նոյնը կը դիտենք նաև Քաղաքական—Ընկերութեան մէջ, ինչպէս ոստաններու վարչութեան և գիւղերու ոչսովիւն, այսպէս նաև ուսումնական հաստատութեանց, արուեստագիտական գործառնութեանց և առևտրական տեսակ տեսակ տներու և գործերու կազմակերպութեանց մէջ, զոր օրինակ՝ ակադեմիաներու, բարձրագոյն ու ստորին ուսումնարաններու, արուեստանոցներու, զբամաններու, և այլն, և այլն, ձևերու ներքեւ մեզի ներկայացուած Ընկերութեանց մէջ:

Արդ, քանի որ ամէն տեսակ Ընկերութիւն՝ իւր մէջ կը բովանդակէ վարչի մը, պաշտօնեաներ և հպատակներ, որոնց իւրաքանչիւրն փոխադարձաբար անդամակիցք են իրարու և համապատկող մի և նոյն Ընկերութեան, հետեանք կ'ելլէ՝ որ այս երեք կարգի անդամներուն մէջ գործակցութեան յարաբերութիւն մը պէտք է ըլլալ՝ նպատակի մը ծառայելու համար: Սակայն գործակցութեան յարաբերութիւնն՝ գործերու բաժանումն և կարգաւորութիւն կը պահանջէ, որ է ըսել՝ յասուկ իրատեսքեր այս իւր կարգի անդամներու՝ հան-

դեպ միտ կարգի անպանց, ինչ որ սովորական խօսքի մէջ սահմանադրորէն և օրէնք, կարգ, կոնոն, և այլն, բառերով կը բացատրենք:

*
**

Լաւ սահմանադրութիւն մը յիւրախ ներքին և էական պայմանն է Ընկերութեան մը բարգաւաճման և իր նպատակին յաջողութեամբ ծառայելու, բայց միակ պայմանը չէ: Երբ կարգ—կանոնք նպատակաւ յարմար և ընտիր են, բայց զանոնք գործադրողը ըստ ամենայնի հաւատարիմ չըլլան հանդէպ այդ կարգաց և կանոնաց, վերջիններս հրաշագործի չեն կրնար, որ Ընկերութիւնն օր ըստ օրէ փոխանակ զարգանալու: չյետադիմէ և վատթարանայ և հուկ ուրեմն քայքայուի:

Կարգ ու կանոնք քանի որ իրականց սահմանագծեր են՝ ընդ մէջ զլխոյն և պաշտօնէից և հպատակներուն, անոնց խանգարումը՝ խանգարումն կը ծնանի նաև իրականց, որոնց բարձրամբ կամ ոտնակոխ ըլլալէն՝ կը տիրէ վարման մը, խառնակութիւնը, բմահաճոյքը, և վերոյիշեալ երեք կարգի անդամներուն մէջ՝ դէմ առ դէմ անվստահութիւն մը, որ Ընկերութեան մը քայքայման առաջին ոտնափոխն է:

Այսպիսի տրտուր վիճակի մը հասած Ընկերութեան առաջին տժգոհներն են՝ նոյն յիսկ այդ Ընկերութիւնը կազմող ամէն մէկ անդամներն, որոնք շատ անգամ մեծագոյն դժբախտութիւնն ալ կ'ունենան՝ միշտ իրենք զիրենք արդարացիներով՝ փոխադարձաբար մէկըմէկ ամբաստանելու՝ իրքեւ պատճառք Ընկերութեան աննախանձելի կացութեան, մինչդեռ հարկ էր՝ այդ պատճառներն ոչ թէ անհատական անձնաւորութեանց վրայ փնտռել, այլ որոնել թէ ինչ ինչ կէտերու մէջ վերոյիշեալ երեք կարգի անդամներն՝ իրարու իրականց սահմանագծերը ոտնակոխ ըրած են, այսինքն՝ թէ արդեօք ինչ եղած է շարժառիթն՝ որ պատճառ տուած է տժգոհութեանց և խօսքով կամ գործով բողոքներու ընդ մէջ զլխոյն և պաշտօնէից, ընդ մէջ զլխոյն և

Հպատակաց , և ըստ այնմ վերականգնել այդ բռնաբարութեամբ իրաւունքները , որով Ընկերութեան ընթացքը դարձեալ ուղիղ ճանապարհին վրայ դնել :

Գրեթէ անհնարին բան է գուշակել մի առ մի և մէջ բերել իրաւանց այն ամէն մասնական և եզական զեղծումները , որք տեղի կրնան ունենալ այնքան տեսակ Ընկերութեանց մէջ , որոնց ոմանք միայն վերջը յիշատակուեցան , որպէս զի կարելի ըլլար անոնց ամէն մէկուն բարոյական կենդանագիրը պատկերացրնել ընթերցողացս մտքին առջեւ . ուստի գոհ կ'ըլլամ այդ զեղծմանց ընդարձակ ցուցակն ամփոփել քանի մը գլխաւոր խումբերու , և այդ խումբերն ալ սեփականել Ընկերութիւնը կազմող վերոյիշեալ երեք կարգի անդամներէն իւրաքանչիւրին , այսինքն է՝ զլուսի անդամին , պաշտօնեայ անդամներուն և հըպատակ անդամներուն :

*
**

Որո՞նք են ուրեմն այն իրաւանց խանգարիչ ցեցերը , որ սովորաբար զլուսի և զող անդամոց վրայ կրնան խտանալ : — Ըսի՞ զլուսի եղող անդամոց և ոչ պարզաբար զլսոյն , վասն զի երբոր Ընկերութիւն մը բազմամասն ճիւղերով օժտուած է , կրնայ այդ Ընկերութիւնը փնաս կրել նոյն ճիւղերու ստորակարգեալ զլուսիներէն՝ անկախ ընդհանուր զլսոյն ազդեցութենէն . ինչպէս՝ օրինակի համար՝ կը պատահի յաճախ Պետական—Ընկերութեանց մէջ՝ կուսակալական պաշտօնէից զեղծումներէն , Եկեղեցական—Ընկերութեանց մէջ՝ թեմաական և առաջնորդաց անկանոնութենէն , և այլն , և այլն :

Անշուշտ առաջին զեղծումը՝ զոր կրնայ զլուսի մ'ի գործ դնել՝ աւելի լաւագոյն չի կրնար բացատրուիլ՝ քան ինքնակալի մը բերնէն խրոխտաբար հնչուած այս բառերով՝ Պետասթիւնն ես ինքս եմ (l'Etat c'est moi!) : Լուրովիկ Ժ'ի.է այս բացատրութիւնն , որ իբրեւ առած մը դարձաւ ապագայ դարերու մէջ՝ մինչև մեր օրերը , կրնամ ըսել որ նշանաբանն եղած է բու-

լոր նախընթաց և հետեւորդ բռնապետներու , որոնց կամքի հանդըն՝ իրենց գործերուն օրէնքն եղաւ , և որուն՝ իբրեւ անողորմ կուրքի մը՝ հարկադրուեցան զոհելու ազգք և ազինք իրենց արդար զգացումներն և բանաւոր դատումին :

Կամայականութիւնն երկու աղբիւրէ կրնայ յառաջ գալ Ընկերութեան մը զլուսի եղող անդամին ուղեղին մէջ , որովհետեւ անոր ծագումը մերթ տգիտութենէ կը բխի և մերթ ալ գիտակցական որոշումէ մը : Եւ յիշուի , որքան մեծ ու փոքր , հսկայ և թզուկ Լուրովիկներ կան , որոնցմէ ոմանք կամայական և բռնաւոր են՝ որովհետեւ չեն գիտեր կամ սխալ գաղափար մը կազմեր են իրենց վիճակին վրայօք . մարմնոյ մը զլուսի չեն կրնար զանազանել մարմնոյն անդամոց բովանդակութենէն , որուն մէջ իրենք ալ կը մտնեն՝ իբրեւ զլուսի անդամ . և հետեւաբար գործելու սահմանին մէջ ալ՝ գլխուն սեփական իրաւունքները կը շփոթեն մարմնոյն ամբողջութեան յատուկ իրաւանց հետ , և ծանր կու գայ իրենց՝ եթէ վերջինս բողոքէ այդ բռնաբարութեան դէմ : Այսպիսի զեղծման մը դէմ եղած արդարացի բողոքը՝ ըմբոստութիւն կը դատապարտուի , Իրաւանց պաշտպան կանգնող ծայնը՝ իբրեւ յանդուգն և ապերասան՝ նւթական ուժի տոռուններով՝ խղրուելու կախաղանը կը բարձրացուի . կ'ուզէ այդ ծայնն անհատականի մը ծայնն ըլլայ , կ'ուզէ ամբողջ ազգի մը . . . պէտք է լռեցնել ու մարեցնել . . .

Բայց որքան աւելի աղիտաբեր և սարսափելի է՝ երբ կամայականութիւնը կամ բռնաւորութիւնն ի գործ կը դրուի գիտակցական մղումով : Հոն՝ այլ եւս բանականութիւնը չէ որ սպաբեզ կ'ելլէ գործելու , այլ միայն չարութեան հետ դաշնակցած զազանային կիրքեր : Հոն՝ պէտք է արեան հեղեղներ ձեւանան , կառափներու բլուրներ բարձրանան , ծովերու խորքերը դիակներով սալայատակուին , խարդկնեբու վրայէն՝ խանձուած ու բոցակէզ անդամոց ծուխը ու ճննճերք ամպանան , կասկարաններու վրայ բանաւոր կենդանիներ

տապկուհին, գազանաց որկորները մարգ-
կային միս և ոսկորներ կուլ տան ... որ-
պէս զի իրենց իրաւունքով զեզոճողներու
քաղաքական և կրօնական մեծամեծ պետեր՝
հասկըցնեն իրենց հպատակներուն՝ թէ ի-
րաւանց սանձն իրենց ձեռքն է, թէ իրա-
ւունք իրենց կամքն է, թէ Լինկերութիւնն
իրենք են:

Կամայականութիւնն այս բազմադէտ հե-
տեւանքներն յառաջ կը բերէ՝ երբ մեծա-
մեծ Լինկերութեանց պետերուն սրտի ցեցն
ըլլայ, որ հուկ ուրեմն իսպառ պիտի կրծէ
և քայքայէ այն կապը՝ որ կը հիւսէ այդ
մեծ Լինկերութեան անդամներն իրենց զըլ-
խոյն հետ: Եւ շատ ահաւոր է այն վայր-
կեանքը բռնապետի մը համար՝ երբ իր և
հպատակացը մէջ՝ անջատման վիճը կը բա-
ցուի: Այդ վիճն՝ սկընթարթի մը մէջ ա-
տելութեան հրաբուխներ պիտի պոռթկոյ
իր բազմաժխոր ծոցէն, որ իրենց հակընդ-
դրմական (reaction) վրէժխնդիր լաւա-
ներով պիտի խանձեն, մըրկեն, ոչընչացը-
նեն Լինկերութեան գլուխն ալ, անոր ար-
բանեկներն ալ, անոնց յիշատակն ալ ...
և անոնց աւերակներուն վրայ պիտի բար-
ձրացընեն հուկ ուրեմն՝ շատ մը զուհե-
րով փրկանաւորուած՝ ճնշուած իրաւուն-
քին յաղթական դրօշը:

Բայց ի՞նչ հետեւանք կ'ունենայ կամա-
յականութիւնն՝ եթէ փոքրագոյն Լինկերու-
թեանց պետերու գործելու չուղութիւնն
ըլլայ: ... Տարակոյս չկայ՝ որ Լինկերու-
թեան տեսակին համեմատ և անոր աւելի
կամ պակաս տարածման համապատաս-
խան՝ մի և նոյն արդիւնքներն յառաջ կը
բերէ՝ ինչ որ տեսանք մեծամեծ Լինկերու-
թեանց մէջ, միայն թէ՛ աւելի կամ պակաս
թուով մարդկանց խումբերու փնաս հաս-
ցընելով: Բայց այդ փոքրագոյն Լինկերու-
թիւններն ալ այնպէս կը խառնակուին և
կը քայքայուին՝ ինչպէս մեծագոյններն:
Եւ յիբաւի, բնաւ տարբեր էլքի մը չի յան-
գիր սպարապետի մը կամայական բռնու-
թիւններն իր զօրաց վրայ, քաղաքային
վարչութեան մը նախագահին զեզոճումներն
քաղաքացեաց իրաւունքներուն դէմ, եպիս-

կոպոսի մը քմահաճոյ կարգադրութիւններն
ի հեճուակ իւր թեմականաց, վանահօր մը
ինքնավարչական տնօրինութիւններն իւր
հպատակ արեղայից դէմ, դարոցի մը կամ
արուեստանոցի մը տեսչին ինքնաստեղծ
իրաւունքներն ու անոնց համեմատ պա-
հանջումներն իր աշակերտաց և կամ գոր-
ծաւորաց դէմ, քան ինչ վախճանի որ կը
յանգին ազգային կամ համազգային յուզ-
մանց պատճառ եղող պետերու կամայա-
կանութիւններն: Միակ տարբերութիւնն
այս է՝ որ ազգերու կամ ազգի մը տեղ՝
բանակ մ'է որ կը փնասուի, քաղաք մ'է՝
որ կ'աւերուի, եկեղեցական թեմ մ'է՝ որ
կ'ապականի բարոյսպէս, վանք մ'է՝ որ
կ'աշխարհականանայ և կ'այլատարի, վար-
ժարան մ'է՝ որ գիտութեանց և ազնիւ զգաց-
մանց տեղ՝ կըքերու մարզարանի մը կը
յեղաշրջի, արուեստանոց մ'է՝ որ խաղա-
ղասէր օգտուէտ գրադմանց տեղ՝ տակն ու
վրայ կ'ըլլայ՝ միտրից դժուր մը դարձա-
լով... յուզումներ՝ որոնք ուրիշ կերպ
վերջ չեն ունենար (եթէ ըստ դիպաց կա-
մահաճոյ պետերուն քնական մահուամբ
չվերջանան), բայց եթէ՛ լուծմամբ Լինկե-
րական կապերու, որ է ըսել ապատամբու-
թեամբ հպատակաց և պաշտօնանկութեամբ
զօրապետին, քաղաքապետին, եպիսկոպո-
սին, վանահօր և տեսչին և կամ ասոնց
նման Լինկերութեանց զուխներու:

*
**

Պետերու կամայականութեան ցեցին՝
իրրեւ անդրանիկ ծնունդը են առանձնա-
շնորհուրիւք, որոնք ցոյց կը տրուին ի-
րենցմէ՝ չափաւոր թուով հպատակներու:
Այսպիսի հպատակներն միւսերէն սովո-
լաբար արտօնատր տիտղոսի կը կոչուին,
և կամ ինչպէս փոխարեքարար կ'ըսուի՝
այսպիսեաց ձեռք իրենց պետերէն յանձ-
նուած է սպիտակ անցաւոր մը, որուն
շնորհիւ որ և իցէ իրաւանց գոց դուներ՝
միշտ անոնց առջեւ կը բացուին, այդ փակ
իրաւունքներն կ'ուզէ Սահմանադրութիւն-
ներէ կնքուած ըլլան, կ'ուզէ հնաւանդ սո-
վորութենէ սրբազանուած:

Այս ցեցէն յառաջ եկած աւերմունք ըստ ինքեան մեծ չեն, եթէ այդպիսի մեծաշնորհեաւներ սակաւաթիւ ըլլան և կամ իրենց Բնկերախնայի այդ իրաւունքը՝ միայն յօգուտ անձանց գործածեն չափաւորապէս, և ոչ նաեւ ի վնաս ընկերակցաց և զեղծանելով նոյն իսկ պետական այդ առանձնաշնորհումէն : Սակայն դժբախտ փորձը միշտ ցոյց տուած է՝ որ գործնականին մէջ երբեք չափաւորութեան սահմանագիծ չտեսնին առանձնաշնորհեալը . վասն զի այդ առանձնաշնորհմունք՝ որոնք առջի բերան իրբեւ զարտուղութիւնք կը ներկայանան Բնկերութեան մը մէջ, կտանց կտանց յաճախակի կրկնուած այդ զարտուղութիւնքն՝ իրաւանց տեղ կը բռնեն արտօնելոց մտքին մէջ, և ըստ այնմ ալ՝ պահանջմունք կը դառնան հանդէպ միւս անդամակցաց, որոնք ի հարկէ պիտի չուզեն ճանչնալ այդպիսի անձնահատուց իրաւունքներ և պահանջներ : Եւ ահա այսպիսի ընդհարում մը տեղի ունենալով՝ արտօնելոց և շարտօնելոց մէջ, կամ այն է՝ որ վերջիններս ալ օրէնքէն ապստամբելով՝ առաջնոց նման արտօնեալներ կը դառնան, և կամ այն է՝ որ Բնկերութեան վնասաբեր ներքին գծութիւններով կը լուծուին ընկերակցաց բարոյական կապերը, և հուսկ ուրեմն կը քայքայուին սնդամակիցք, եթէ չյաջողին արտօնելոց հակառակորդը՝ ընկերակցաց իրաւունքի զուգակշռութիւնն ամէն անդամոց մէջ հասաստապէս յարգել և իշխել տալու :

Որ և իցէ Բնկերութեան մէջ՝ առան-

ձնաշնորհումներն՝ գլխաւոր անդամին հեղինակութիւնը կտորոզ և կամ ոչընչացնողներն են շարտօնեալներու հանդէպ : Երբ անգամ մ'այս վերջիններս (որ ընդհանրապէս արտօնեալներէն աւելի բազմաթիւ կ'ըլլան) կորսնցընեն իրենց վստահութիւնը գլխաւորին վրայ, և համոզումն կազմեն՝ թէ նա իրաւանց առաջին եղծիչն է, քանի որ բազմաց իրաւունքներն՝ իրեն հաճոյակատար սակաւուց կամայականութեանց կը զուգէ, այլ եւս անհարին բան է՝ որ կարենայ Բնկերութիւնը խաղաղութեան մէջ զարգանալ . վասն զի կամ յայտնի և կամ մանաւանդ չարագոյն եւս՝ ներքին լուռ ու մունջ պատերազմ մը կը սկսի հպատակաց մէջ, որոցմէ շարտօնեալը՝ այնուհետեւ արտօնեալներն իրբեւ բռնապետի մը արբանեակներ կը նկատեն և կ'ատեն և կը ջանան ոչընչացնել, իսկ վերջիններս ալ՝ շարտօնեալներն իրբեւ գլխին և պաշտօնեայ անդամոց (որոց մէջ կ'ըլլան ընդհանրապէս արտօնաւորք) վարչական իրաւանց դէմ ապստամբներ կը ճանչնան, և բարոյական ու նիւթական բռնութեանք ընկնել կը ջանան . . . ջանքեր՝ որոնց արդիւնքն կամ աղիտարքը քայքայման կը յանգի, կամ բռնապետական վարչութեան մը, և կամ սահմանադրական իրաւանց յաղթութեան և տկարացած Բնկերութեան վերանորոգման, ըստ որում կտուող ոյժերն կամ հասաստաբազօր ըլլան և կամ մէկը միւսէն զօրեղագոյն :

Հ. Ա. ՏԵՐՅԱՆ

Շախախոյնի

Ս Ո Ս Ծ Ք Ն Ա Թ Ն Ե Ա Յ

Չտոքդ ի կան դնես՝ ի փշոյ պատրաստ կացիր :
 Զձեռնդ ի ծակն կու տանիս՝
 ի յօձոյ խածանելոյն պատրաստ կացիր :

Չինչ մարդ որ ասացին ճարտար է՝ դիրաւ յակնատն անկանի :

Ի սիրելի մարդոյն ձեռացն՝ զինչ առնուս՝ շաքար է, յանգէտ մարդոյ ձեռացն թէ մեղր առնուս՝ լեղի է :

